

Förbundet Rättvis Jakt

För en levande landsbygd

Aktuellt!

2014-03-04

Kräv folkomröstning *före* påskrift av konventioner.

Skogsägare, bönder, jägare och stora delar av den övriga befolkningen plågas i olika avseenden när politiker och myndigheter hänvisar till någon speciell ”konvention”. I de flesta fall har svenska folket i gemen inte någon aning om hur och när dessa konventioner tillkommit. Allmänheten är bunden av konventionerna – utan att ha vetskap om innehållet och dess konsekvenser, som kan innebära stora kostnader och förluster samt straffsanktioner med dryga böter och flera års fängelse för de drabbade.

I den mån myndigheterna informerar allmänheten om dessa konventioner, är det fråga om krav, inskränkningar och restriktioner som drabbar den enskilde. Att det kan finnas tillägg och ”finstilta” texter med undantag som kan gynna den enskilde nämns aldrig från myndighetshåll. Resultaten av Paris- och Rio-konventionerna om miljö, klimat och biologisk mångfald, är kostsamma för den som drabbas. Bernkonventionen, och dess rabiata tolkning från EU och svenska myndigheter, är en fullskalig katastrof. Kronan på verket av den konventionen är den sanslösa hanteringen av vargfrågan, som är på väg att uttradera ”den biologiska mångfalden” samt skapa otrygghet, misär och extrema förluster främst för de som bor i landets glesbygder. Århuskonventionen var avsedd att ge befolkningen större inflytande och påverkan av sin egen situation i miljöfrågor. För svensk del har tolkning och tillämpning av denna konvention blivit att Rovdjursföreningen, Naturskyddsföreningen och Världsnaturfonden ansetts ha klagorätt i alla frågor som rör jord, skog, jakt och fiske. Ingen har nog missat vad detta medfört, med bl.a. totalstopp för all vargjakt. Andra exempel är att dessa organisationer, som inte äger en kvadratmeter skogsmark själva, kan stoppa enskilda skogsägares avverkningar med stora förluster som följd.

Sverige har under det senaste halvsekleet gjort sig känt som föregångsland i fråga om höga skatter, att uppfinna nya onödiga förbudsregler, och en verklighetsfrånvarande byråkrati.

1977 var regering och riksdag i färd med att införa ett totalförbud mot alla former av fällor och fångstredskap som kunde döda eller fånga vilda däggdjur och fåglar. Detta sammanföll

tidsmässigt med att en genomgripande översyn av all jaktlagstiftning skulle genomföras. I denna utredning hade regeringen förordnat undertecknad Bernt Lindqvist som sakkunnig. Dåvarande jordbruksministern Anders Dahlgren var en klok och kunnig statsman. Då jag i sista minuten fick fällförbudet som första fråga på mitt bord, framhöll jag att ett totalförbud var orealistiskt då exempelvis även musfällan i Svenssons skaffereri skulle drabbas av ett sådant förbud. Dessutom fanns det inget underlag för ett totalförbud då många fällor dödade det avsedda viltområdet minst lika snabbt och effektivt som ett skjutvapen. Jag föreslog därför att vi skulle införa en test av alla fällor och fångstredskap, där de effektiva skulle tillåtas och de undermåliga förbjudas. Anders Dahlgren nappade omedelbart på förslaget. En testgrupp på fem personer tillsattes där jag ingick som förslagsställare. Därmed räddades inte bara musfällorna, utan exempelvis mink- och mårdfällor, fotsnaror för rödräv i norrlandslänen, och ripsnarorna som historiskt emanerar från stenåldern.

Därmed var Sverige först i världen med test och godkännande av fällor och fångstredskap. Efter ett par årtionden kom Kanada och USA och ville vara med i testverksamheten. 1998 hakade EG (nuvarande EU) på "testtåget". Samtidigt kom någon representant från det forna Sovjetunionen och ville vara med. Detta med att det omdanade Ryssland kom med i avtalet av den 14 februari 1998 förtjänar en särskild kommentar. När jag några år senare var inbjuden till en stor konferens och jaktmässa i Europeiska delen av Ryssland, förevisades allehanda fällor och saxar även med tandade slagbyglar. Kursböcker och instruktioner hur dessa saxar skulle användas delades ut. När jag lite försynt nämnde för chefen för de ryska regionerna väster om Uralbergen, att Ryssland hade skrivit på ett förbud mot att använda de saxar och fällor som förevisades och såldes på mässan – sa den ryske chefen; ***"Jaså, det var väl någon mutad idiot från Moskva som skrev på avtalet, men det berör ju inte oss"***.

Portalparagrafen i svensk grundlag är glasklar;

Regeringsformen 1:1 ***"All offentlig makt i Sverige utgår från folket"***.

Med facit i hand finns det all anledning att kräva en folkomröstning – innan någon för folket okänd byråkrat reser världen runt och skriver på avtal och konventioner som binder upp svenska folket med oöverskådliga följder för framtiden.

Bernt Lindqvist